

РЕШЕНИЕ

№ 628

гр. София, 06.02.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 7 състав,
в публично заседание на 25.11.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **8465** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на [чл. 266 и следващите от ДОПК](#).

Образувано е по жалба от О. В. А. от [населено място] срещу мълчалив отказ на директора на Териториална дирекция на Националната агенция за приходите „Големи данъкоплатци и осигурители” (ТД на НАП „ГДО”) да се произнесе по жалба с вх. № 95-0-83 от 15.07.2013г. срещу Разпореждане изх.№ 15500/2002/138802/30.05.2013г. на публичен изпълнител при ТД на НАП-С..

Развиват се доводи, че неправилно публичният изпълнител е разпоредил разпределение на постъпилите суми по предприети срещу жалбоподателя действия по принудително изпълнение решаващият с оглед погасените по давност задължения по АПОВ от 25.06.2002г. С жалбата си моли съдът да отмени оспорваното решение в обжалваната част като неправилно и незаконосъобразно.

Ответникът по жалбата - Директорът на ТД на НАП-С. , чрез процесуалния си представител публичен изпълнител юрк.С., в съдебно заседание поддържа становище за неоснователност на жалбата и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, становищата на страните и проверка на оспорвания административен акт, намира за установено следното:

По допустимостта на жалбите:

Жалбата по административен ред е с вх. № 94-0-83/15.07.2013г., а пред съда с дата 06.08.2013г. В чл. 268,ал.1 ДОПК е предвидено, че срокът за обжалване по съдебен ред е 7-дневен от съобщаването на решението, каквото не е постановено. В тази норма

не е уредена хипотеза на мълчалив акт и начало на срок за обжалване, съответно съдът констатира от доказателствата по делото, че непроизнасянето по жалбата от директора на ТД на НАП - С. не е съобщено.

Съдът намира, че на основание препращането по чл. 144, ал. 2 ДОПК за неуредените въпроси към реда за оспорването на ревизионните актове за всички останали производства по кодекса, следва да се приложи срокът за обжалване пред съда по чл. 156, ал. 4 и 5 от същия кодекс - налице е мълчаливо потвърждаване на действията на публичния изпълнител, срокът е 30 -дневен за оспорване пред съда с начало от крайната дата, на която административният орган е следвало да произнесе по жалбата по административен ред.

Жалбата е подадена пред административния орган на 15.07..2013г. Мълчаливият отказ е формиран по подадена в срока по чл. 266, ал. 1 ДОПК жалба по административен ред срещу акта на публичния изпълнители пред компетентния да я разгледа орган, с оглед на което производството пред директора на ТД на НАП по разглеждането ѝ е допустимо. Срокът за произнасяне по същата е изтекъл на 29.07..2013г. Този извод обуславя извод и за допустимост на съдебното обжалване на мълчаливото потвърждаване на действията на публичния изпълнител, формирано чрез непроизнасяне в срока по чл. 267, ал. 2 ДОПК. Жалбата до съда с дата 06.08.2013г. е подадена в срока за оспорване по чл. 268, ал. 1 ДОПК.

Съгласно [чл. 268 от ДОПК](#), длъжникът или вискателят може да обжалва решението на Директора на ТД на НАП пред административния съд по местонахождението на компетентната териториална дирекция в 7-дневен срок от съобщението.

Изложеното обосновава извод, за процесуална допустимост на жалбата по делото и съдът дължи разглеждането ѝ по чл. 268 ДОПК.

Разгледана по същество, жалбата на О. В. А. е ЧАСТИЧНО ОСНОВАТЕЛНА, поради следните причини:

Директорът на ТД на НАП е сезиран с жалба, депозирана от О. В. А., с която жалбоподателят е оспорил Разпореждане изх. № 15500/2002/138802/30.05.2013г. на публичен изпълнител при ТД на НАП-С.. С цитираното разпореждане е разпоредено разпределение на постъпилите от извършените действия по принудително изпълнение срещу О. В. А. суми в размер на 5 245, 45 лв., в т.ч. и сумата от 2 417, 37 лв. , съставляваща главница по Такса по чл. 75 МДТ АУПВ № 1/25.06.2002г. на СО, район О., както и лихвата върху тази главница в размер на 2 771, 65 лв. , която суми именно са предмет на настоящия спор.

В разглеждания случай действията са извършени във връзка с акт за установяване на публично общинско вземане, събиране на д.т. и издаден от полицейски орган фиш.

В конкретния казус обаче А. не оспорва наличието на публични вземания, а възможността, те да бъдат събрани принудително респ. постъпили по тях суми да се разпределят по задължения по АУПВ от 25.06.2002г. , защото са изтекли предвидените в чл. 171 от ДОПК давностни срокове.

Настоящият съдебен състав намира доводите на оспорващия за основателни.

Съгласно чл. 171, ал. 1 от ДОПК, публичните вземания се погасяват с изтичането на 5-годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, освен ако в закон е предвиден по-кратък срок. В разглеждания казус, задължението Акт № 1/25.06.2002 г., издаден от Общинска администрация на Район „О.” е следвало да се плати през същата година, поради което началната дата, от която започва да тече давността е

01.01.2003 г. и същата изтича на 31.12.2012 г. След тази дата органите за приходната администрация не съществува възможност да упражнят дадените им в закона правомощия по принудителното събиране на публичните вземания. По силата на чл. 173 от ДОПК, вземанията се отписват, когато са погасени по давност.

Изтеклата давност, погасяваща задълженията, възникнали по ДРА, е следвало да бъде съобразена, както от публичния изпълнител при издаване на обжалваното разпореждане, така и Директора на ТД на НАП при обжалването на същото по административен ред. Тя погасява правото на държавната администрация да събира по принудителен ред неплатените публични задължения.

Поради акцесорния характер на задължението по АУПВ, следва да се приеме, че е погасено по давност и задължението за лихви върху главницата. Това е така, защото възражението за изтекла давност е генерално средство за защита, поради което може да бъде упражнено във всяка фаза на административното или съдебно-административното производство и съответният компетентен орган в зависимост от положението, в което се намира производството, е длъжен да се произнесе по него. Следователно, към момента на разпореждането на публичния изпълнител за разпределение на постъпили суми задължения на жалбоподателя по АУПВ от 25.06.2002г. са били погасени по давност.

Във връзка с изложеното, съдът намира, че Разпореждане изх.№ 15500/2002/138802/30.05.2013г. на публичен изпълнител при ТД на НАП-С., В ЧАСТТА МУ, в която са разпределени постъпилите от извършените действия по принудително изпълнение срещу О. В. А. в размер на 2 417, 37 лв., съставляваща главница по Такса по чл.75 МДТ АУПВ № 1/25.06.2002г. на СО, район О., както и лихвата върху тази главница в размер на 2 771, 65 лв., следва да бъде отменено..

По отношение на останалите разпределени суми, жалбоподателят не го оспорва и следва да се приеме, че разпореждането в тази му част е влязло в сила.

Касателно разпореденото от публичния изпълнител на сумата от 1 126 91 лв., постъпила с вальор по извлечение на 29.05.2013г. да бъде преведена по сметка на ТД на НАП С., район „О.“, за потгасяване на задълженията на жалбоподателя по декларация от 26.04.2013г., настоящата инстанция намира, че преписката следва да бъде изпратена на публичен изпълнител при ТД на НАП по компетентност с оглед разпоредбите на чл.240, ал.2 ДОПК и чл.255 ДОПК.

Водим от горното и на основание чл. 197, ал. 2 от ДОПК, във връзка с чл. 172, ал. 2, пр. 2 и пр. 4 от АПК, Административен Съд С. - град, I отделение, 7 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на О. В. А. от [населено място] изх.№ 15500/2002/138802/30.05.2013г. на публичен изпълнител при ТД на НАП-С., потвърдено мълчаливо от Директора на ТД на НАП, [населено място] в частта, в която са разпределени постъпилите от извършените действия по принудително изпълнение срещу О. В. А. в размер на 2 417, 37 лв., съставляваща главница по Такса по чл.75 МДТ АУПВ № 1/25.06.2002г. на СО, район О., както и лихвата върху тази главница в размер на 2 771, 65 лв..

ИЗПРАЩА преписката на публичния изпълнител при ТД на НАП по компетентност с оглед разпоредбите на чл.240, ал.2 ДОПК и чл.255 ДОПК за произнасяне по

искането на жалбоподателя разпореденото от публичния изпълнител на сумата от 1 126 91 лв. , постъпила с вальор по извлечение на 29.05.2013г. да бъде преведена по сметка на ТД на НАП С. , район „О. „ за погасяване на задълженията на жалбоподателя по декларация от 26.04.2013г. да бъде върнато на последния.
Решението е окончателно на основание чл. 197, ал. 4 от ДОПК.
Преписи.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: